

АНТИКРИЗОВА МОДЕЛЬ РЕІНЖІНІРИНГУ ВИРОБНИЦТВА

Кривоконь М.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сучасна теорія антикризового управління пропонує широкий спектр методів та інструментів, які використовуються для подолання різних видів криз на підприємствах. Наразі вітчизняна економіка та її суб'єкти переживають складні часи та змушені виживати в умовах затяжної економіко-політичної кризи. Ключові галузі української економіки потребують кардинальної структурної перебудови та значної модернізації.

Одним із методів антикризового управління, який дозволяє досягти швидких покращень стану та показників підприємства є реінжиніринг. За визначенням М. Хаммера та Дж. Чампі реінжиніринг це фундаментальне переосмислення і радикальне перепроєктування бізнес-процесів компанії для досягнення докорінних покращень в основних актуальних показниках її діяльності - вартість, послуги, якість, темпи [1]. В умовах українських реалій перепроєктування усіх процесів підприємства вбачається надто затратним, тому пропонується спершу зосередити увагу на виробництві та його реінжинірингу.

Серед вітчизняних вчених, які розкривали тему реінжинірингу виробництва слід назвати Г. Усову, яка у своїх роботах [2] розробила проект реінжинірингу виробничих процесів машинобудівного підприємства за таким планом: 1) виробничий бенчмаркінг: оцінка виробничого процесу, формування еталону, порівняння з еталоном, виділення процесів для реінжинірингу; 2) прямий інжиніринг: перепроєктування виробничих процесів, виробничий аутсорсинг; 3) упровадження та реалізація проєктованих виробничих бізнес-процесів.

Цей алгоритм, на наш погляд, недостатньо деталізований та адаптований до особливостей українських підприємств. Тому нами запропоновано модель реінжинірингу виробництва, яка базується на концентрації та оптимізації за наступним алгоритмом: 1) аналіз промислових площ та потужностей підприємства, визначення необхідності утримання тих чи інших промислових ланок; 2) виділення тих виробничих процесів, які не входять до основного циклу і не впливають на собівартість продукції, їх скорочення; 3) переміщення взаємопов'язаних технологічних процесів у один виробничий підрозділ, а також скорочення промислових площ, які не використовуються; 4) отримання інвестиційного прибутку від продажу чи оренди будівель і споруд, які не використовуються; 5) аутсорсинг обладнання між підприємствами однієї мережі, холдингу, або промислової групи; 6) перехід на 2-х або 3-х змінний робочий день для забезпечення повного завантаження виробничих потужностей.

Дана модель була успішно впроваджена на вітчизняних підприємствах гірничошахтного машинобудування, що дозволило досягти швидких покращень при мінімальних витратах на модернізацію. Таким чином, реінжиніринг виробництва є ефективним антикризовим заходом для українських компаній.

Література:

1. Хаммер М., Чампи Д. Реинжиниринг корпорации: Манифест революции в бизнесе. - С.-Петербург: С.-Петербург. ун-т, 1999. – 341 с. 2. Усова Г. В. Реинжиниринг производственных процессов промышленного предприятия на основе бенчмаркинга та аутсорсинга. – Донецьк: Ін-т економіки пром-сті, 2012. - 24 с.